

»U zajedništvu Kristova poslanja«

Misli uz grb i geslo mons. Ivana Ćurića

Grb novoga đakovačko-osječkoga pomoćnog biskupa, mons. Ivana Ćurića, osmišljen je prema uobičajenim pravilima koja se odnose na oblikovanje biskupskoga grba, kako se to prema vjekovnoj tradiciji i danas čini diljem Katoličke Crkve. Grb je sastavljen od nekoliko temeljnih elemenata: štita, ispod kojeg je ispisano biskupovo geslo, štapa, sa završetkom u obliku križa, te šešira (*galero*) s dvanaest ukrasnih kićenki zelene boje. Elementi grba stilizirani su u djelomice jednostavnijem obliku, u duhu »plemenite jednostavnosti«, koju općenito, a osobito u liturgiji, sugerira Drugi vatikanski koncil.

Štit je ispunjen *plavom bojom*, prisutnom i u grbu Slavonije, u grbu Slavenskoga Broda, rodnoga grada novoga pomoćnog biskupa, kao i u grbovima gradova Đakova i Osijeka, sjedišta i susjedišta Đakovačko-osječke nadbiskupije. Plava boja u ikonografiji i heraldici može imati više značenja te, među ostalim, označava odanost i istinu. Upravo te dvije dimenzije prožimaju na jedinstven način biskupsku službu. Biskup je odani Kristov sluga, koji svoju službu prima ponizno, kao ničim zasluženi dar Kristova poziva. Krist je jedina čovjekova istina (usp. Iv 14,6), koju je svaki biskup pozvan na poseban način naviještati, čuvati i ljubiti »da više ne budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi« (Ef 4,14). Plava je i boja neba i čežnje, koja – stavljena u kršćanski kontekst – postaje bojom eshatološke nade u ispunjenje Božjega nauma spasenja za sve ljude. Snagom punine sakramenta svetoga reda, biskup je suradnik Božjega spasenjskog nauma, ostvarenoga po Kristu i razlivenoga u srcima svih ljudi u djelu Duha Svetoga. U plavoj boji

možemo prepoznati i simboliku vode koja je znak životnosti i krsnoga preporoda. Svaki krštenik pozvan je Bogu »povjeriti svoj život, put vjere i svetu baštinu svoga naroda«, kako izričemo u *Molitvi krsnoga poziva*.

Plava je i marijanska boja. To je, ujedno, i prvotni razlog zašto ju nalazimo u ovom grbu. »Marijanska« boja nosi i prepoznatljivu oznaku pobožnosti hrvatskoga naroda te kraja u kojem je smještena Đakovačko-osječka nadbiskupija, 'prošarana' brojnim, većim ili manjim, marijanskim svetištima, crkvama i kapelama.

Elementi unutar štita istaknuti su *bijelom, tj. srebrnom bojom*. Prvi i najvažniji znak je *kristogram* – drevni simbol Isusa Krista, Sina Božjega, u kojem nam je darovana punina objave Boga koji je ljubav i koji ljubavlju spašava svijet. U kristogramu iščitavamo grčka slova »hi« – »X« i »ro« – »P«, početna slova Kristova imena na grčkom jeziku – »Hristos«. Oko kristograma je *kružnica* koja ukazuje na zajedništvo Crkve, otajstvenu povezanost svih udova Kristova tijela. Crkveno zajedništvo mora se temeljiti na Kristu i mora voditi jedino njemu. Samo u čvrstom zajedništvu s Kristovom Crkvom – »korabljom spasenja«, ulazimo u prostor spasa, u otajstvo života trojedinoga Boga. Po tom zajedništvu svaka služba u Crkvi, a osobito služba biskupa, poprima i svoju spasenjsku vrijednost i značenje.

Ispod kristograma nalazi se *šestokraka zvijezda*. Taj se oblik zvijezde susreće i u grbovima Slavonije te gradova Đakova i Slavenskoga Broda. U ovom biskupskom grbu zvijezda je još jedan marijanski znak koji podsjeća na Djevicu Bogorodicu, »najvjerniju odvjet-

nicu, zvijezdu i zoru spasenja, početak boljega svijeta« i »zvijezdu nove evangelizacije«, kako ju u novije vrijeme nazivaju pape sv. Ivan Pavao II. i Benedikt XVI. te danas papa Franjo. U životu biskupa Ivana marijanska dimenzija posebno je vezana uz njemu draga zavičajna mjesta u Slavonskom Brodu: uz kapelu Male Gospe u rodnoj Župi Krista Kralja u Brodskom Varošu, uz novu Župu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Brodskom Vinogorju te svetište Gospe Brze Pomoći, kao i uz župnu crkvu Uznesenja Marijina u Prisoju kraj Tomislavgrada, odakle su s Buškoga jezera u Slavonski Brod preselili biskupovi roditelji.

U podnožju grba vidljive su *tri ravne crte*. One simboliziraju slavonsku ravnicu i u njoj tri rijeke – Savu, Dravu i Dunav, koje omeđuju Slavoniju, Baranju i Srijem, područje na kojem se nalazi Đakovačko-osječka nadbiskupija. Isti znak već nalazimo i u grbovima nadbiskupa mons. Đure Hranića i mons. Marina Srakića. To je ujedno i izričaj povezanosti novoga pomoćnog biskupa s baštinom biskupa u Đakovu te oslonjenosti njegove službe na službu nadbiskupa Đure, prvoga pastira mjesne Crkve.

Za svoje je geslo biskup Ivan izabrao riječi: *U zajedništvu Kristova poslanja (In communione Christi missionis)*. Upravo je to geslo pratilo jedan od velikih događaja u povijesti Đakovačko-osječke nadbiskupije: pohod sv. Ivana Pavla II. Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji 7. lipnja 2003. godine. Za tu je prigodu geslo uglazbljeno i prošireno molitvenim nizom »zaziva krsnog zajedništva«. Izvorno nadahnuće gesla nalazi se, svakako, u evanđeljima, no u suvremeno doba sadržaj gesla veoma je snažno naglašen u nauku Drugoga vatikanskog koncila. To je osobito vidljivo u dogmatskoj konstituciji *Lumen gentium* koja jasno ističe da se početak otajstva Crkve očituje u Kristovu navješćanju kraljevstva Božjega, koje se, ovdje i sada, ostvaruje po zajedništvu svih članova Božjega naroda te raste prema konačnom ispunjenju svega u Bogu (usp. LG, br. 2-5).

Grb je oblikovao i nacrtao župnik Župe bl. Alojzija Stepinca u Slavonskom Brodu Tomislav Ćurić, a u Zagrebu ga je, u suradnji s dr. Antom Crnčevićem, računalno obradio Tomislav Koščak, grafički dizajner liturgijsko-pastoralnoga lista *Živo vrelo*. **Boris Vulić**

